

A Fővárosi Ítéletábra a által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a ... által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen megtérítési igény megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. június 3-án kelt 24.G.41.840/2010/102. számú ítélete ellen a felperes részéről előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 38.800 (Harmincnolcezer-nolcszáz) forint jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

2007. október 17-én a ... szám alatt lévő ... mélygarázsában (a továbbiakban: a perbeli ingatlanban), a ... utcai oldalon vízbetörést észleltek. Az irodaház üzemeltetője a perben nem álló ..., a felperesnél rendelkezett vagyonbiztosítással, amelyben az önrész mértéke 100.000 forint volt megállapítva. A biztosítási fedezet kiterjedt többek között a vezetékes vízkárra is. A vezetékes vízkárra vonatkozó biztosítási feltételek: a Vezetékes Vízbiztosítás Különös Feltételei (továbbiakban: VVBKF) I.3. pontja szerint a biztosító abban az esetben téríti meg a megsemmisült vagy megrongálódott biztosított vagyontárgy értékét, illetve értékcsökkenését, ha a megsemmisülés vagy a megrongálódás a káreseményekkel közvetlen okozati összefüggésben áll, a káresemény elkerülhetetlen következménye.

Az ... 2007. október 17-én a káreseményt bejelentette a felperesi biztosítónak, és 2007. október 18-án kelt levelében tájékoztatta az alperest, hogy a beázás során az épület vasbeton oldalfala megrongálódott, és az automata mélygarázs elektromos irányítórendszere meghibásodott, amelynek javítása az üzemképes állapot helyreállítása érdekében szükséges.

A kárigény bejelentésről jegyzőkönyv készült 2007. október 31-én, amely szerint a műgyanta burkolat kb. 30 m² területen fellazult, az automata garázs nem működik, a vezérlőegység nem indul be, hibajelet nem ír ki, víz alatt volt egy fotocella és a kábelek. A jegyzőkönyv tartalmazta továbbá, hogy az üzemeltető cég felvette a kapcsolatot a gyártó és karbantartó céggel, a-val, ennek kapcsán rögzítésre került, hogy a megelőző karbantartás 2007. szeptember 15-én volt.

A felperes a kárrendezés során megbízta **B. Z.** igazságügyi szakértőt a káreseménnyel kapcsolatos szakvélemény elkészítésével, aki a 2008. június 23-án kelt szakvéleményében az előre látható nettó javítási költségeket **K. H.** igazságügyi felvonószakértő szakvéleménye alapján mindösszesen 776.905 forint + áfában állapította meg. Rögzítette, hogy az emelőgép javítása, alkatrész cseréje 21.831euró, a TÜV vizsgálat díja 130.000 forint, az érintésvédelmi felülvizsgálat 80.000 forint. A számításnál avultatást nem vett figyelembe, az eurót 255 forintos váltási értékben számolta.

K. H. igazságügyi felvonószakértő a 2008. április 26-án elkészített műszaki szakértői szakvéleményében felsorolta, hogy a perbeli ingatlanba beépített **K.** automata gépkocsiemelő

szerkezeten a 2007. október 17-én bekövetkezett vízbetörést következtében a berendezés hibamentes és biztonságos üzemeltetése érdekében milyen javításokat és cseréket kell elvégezni. Megállapította, hogy a garázsemelő alsó süllyesztéki része (hajtómű alatti terület) teljesen víz alá került, a vízbetörés villamos és felületi korróziós hibát okozott. A süllyesztéki alsó terelőtárcsák, csapágyazott elemek a víz kipárolgásától a kiszáradás után láthatóan rozsdásodtak, a vezetősíneken mozgó vezérlőegység működésképtelenné vált, a vizsgálat során a hajtóműrögzítő elemek, csatlakozási pontok rozsdásodását tapasztalta.

Megvizsgálta az emelő dokumentációját és rögzítette, hogy az üzembe helyezési jegyzőkönyv a jogszabályi előírásoknak megfelelt, a karbantartási jegyzőkönyvet pedig folyamatosan vezeti a karbantartó cég. Az emelőberendezéseken a gyártó által előírt rendszeres karbantartást az eredeti gyártó szakcég végzi.

A perbeli ingatlanban található meghibásodott tálcás rendszerű automata parkolóberendezés javítása megtörtént, majd a TűV felülvizsgálatot elvégezték, erről vizsgálati jegyzőkönyv készült. Ezen túlmenően az újbóli üzembe helyezés előtt érintésvédelmi mérési jegyzőkönyv is elkészült 2008. december 3-án, melynek alapján a berendezés érintésvédelme szabványosnak minősült.

A felperes a biztosítási jogviszony alapján 2008. július 17-én 5.676.905 forintot megfizetett az ...-nek, majd a kifizetett összeg megtérítését követelte az alperestől.

Az alperes a felperesi kárigényt nem tartotta megalapozottnak, kifizetést nem teljesített.

A felperes a keresetében az alperes kötelezését kérte 5.676.905 forint tőke és 2008. július 18. napjától a kifizetés napjáig a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerint számított kamatának megfizetésére. Perköltség igényként a jogtanácsosi munkadíjat, valamint a 144.000 forint szakértői díjat és a lerótt eljárási illetéket jelölte meg. Kereseti kérelmének jogalapjaként vagylagosan a Ptk. 345. §-át és a 339. §-át, továbbá az 536. §-át és az 558. §-át jelölte meg.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását és perköltségben való marasztalását kérte. Ellenkérelmében a felperesi kereset jogalapját ésösszecszerűségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság a 2015. június 3-án kelt 24.G.41.840/2010/102. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.420.911 forintot és ennek 2008. július 18. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, valamint 455.834 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Határozata indokolása szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 548. §, valamint az 536. § (1) és (2) bekezdései alapján a felperes, mint biztosító és az ... mint biztosított között biztosítási jogviszony jött létre. A biztosítási szerződés kiterjedt a vezetékes vízkárra is. A felperesi biztosító a kárt a biztosított felé megtérítette, így a Ptk. 558. § (1) bekezdése alapján őt illetik meg azok a jogok, amelyek a biztosítottat illették meg a kárért felelős személlyel szemben.

Megállapította, hogy a veszélyes üzemi kárfelelősség a Ptk. 345. § (1) és (2) bekezdésében foglalt szabályai az ivóvíz vezetékekkel kapcsolatos káresemény esetében nem alkalmazhatók, ezért az alperes kártérítési felelősségét a Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglaltak alapján vizsgálta.

A perben kirendelt **Cs. G.** igazságügyi szakértő véleménye alapján megállapította, hogy az alperes üzemeltetésében álló NA25-ös bekötővezetékhez tartozó csőbéklyó lyukadt ki a ... utcában. **B. Z.** és **D. Zs.** szakértők szakvéleménye, illetve a kihallgatott tanúk azon vallomása alapján, hogy a vízbetörés a perbeli ingatlanba az alperesi hiba elhárítást követően megszűnt, a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a perbeli káresemény az alperesi üzemeltetésben levő vízvezeték hibájával okozati összefüggésben áll, az alperes kártérítési felelőssége fennáll. A Ptk. 340. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján vizsgálta, hogy a perbeli garázs szigetelése megfelelő volt-e, a vízre duzzadó szigetelőszalagok beépítésével a kármegelőzés

megfelelőképpen megtörtént-e. **D. Zs.** igazságügyi szakértő szakvéleményében tett megállapításait az ítélete alapjául véve megállapította, a tervben előírt vízzárásának a perbeli garázs szerkezete nem felelt meg, ezért a károsult közrehatására tekintettel kármegosztást alkalmazott, melynek mértékét mérlegeléssel az alperesre terhesebben 30-70%-os mértékben határozta meg.

A kár összecszerőségének megállapítása során az elsőfokú bíróság **N. P.** igazságügyi szakértő szakvéleményét vette az ítélete alapjául. A szakértő a ... javítási ajánlatát vizsgálva megállapította, hogy nem a vízkár miatt volt szükségszerű abból a kötelzet, a drótkötelek kötélbilincseinek, a rácsos kábeltálca, a fordítótengelyfej, a controflex tengelykapcsoló, a görgők kerékagyak cseréjére összesen 4.002,72 euróért. A vízkárral összefüggésbe hozható alkatrész költségeket a szakvéleményében 12.118 euróban, azaz 3.090.335 forintban vette figyelembe és azok maradó értékét 1.792.394 forintban határozta meg. A vízkár miatti munkaköltség összegét 1.456.050 forintban, míg a EMI-TÜV felülvizsgálat díját 130.000 forintban, az érintésvédelmi felülvizsgálati díjat 80.000 forintban fogadta el. Mindösszesen így a szakértő megállapítása szerint a kár mértéke 3.458.444 forint volt, amely összecszerőség alapul vételével alkalmazott 30-70%-os kármegosztást a felek között. A fizetési kötelezettségével késedelembe esett alperest a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján kötelezte késedelmi kamatfizetésre a kereset szerint.

A perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a pernyertesség-pervesztesség arányában döntött. Az annak részeként felmerült 121.000 forint jogtanácsosi munkadíj összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (R.) 3. § (2) bekezdésének a) pontja alapján állapította meg. A szakértői munkadíj 701.033 forint volt összesen, melynek viselésére a pernyertesség-pervesztesség arányára figyelemmel 43-67%-os arányban kötelezte a feleket, így a felperest 399.589 forint, alperest 301.444 forint összegben. Miután felperes a per során 527.249 forint szakértői díjat előlegezett, 127.660 forint megtérítésére az alperest kötelezte a felperes javára. Kötelezte az alperest a peres eljárást megelőzően a felperes részéről **B. Z.** szakértőnek kifizetett 144.000 forint díj 43%-ának, 61.920 forintnak a megfizetésére is.

Az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdésének a) pontja alapján rendelkezett az illetékről, és a pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelően 145.254 forint eljárási illeték megfizetésére kötelezte az alperest a felperesnek azzal, hogy a fennmaradó illeték a felperes terhén marad.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával az alperes további 1.552.923 forint tőke és annak 2008. július 18. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezését kérte.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében a perben kirendelt **N. P.** igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján az elvégzett és indokolt helyreállítás egy jelentős részét (7., 10., 12., 14., 19., 22., 23. alkatrész tétel) indokolatlannak találta. Kifejtette, hogy **N. P.** igazságügyi szakértő álláspontja azért téves, mert nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a károsodott felvonó veszélyes üzemnek minősül, amelynek az üzemeltetése során a minimális hibalehetőséget is ki kell küszöbölnie az üzemeltetőnek. A keresetben felsorolt alkatrészek a káresemény következtében teljes felületükön érintkeztek vízzel, tartósan vízben álltak, ami korróziót indított el azok anyagában. A ... liftkarbantartó által cserélt valamennyi alkatrész cseréje szükséges volt ahhoz, hogy a liftkarbantartó a felvonóra vállalt garanciát fenntartsa, másrészt azért is, hogy az ellenőrző hatóság üzemképesnek minősítse azt. Az említett alkatrészek cserélése nélkül a káreseményt követő ismételt működési engedély kiadására irányuló eljárás során eljárta **K. H.** felvonószakértő nem minősíthette volna biztonságos működésre alkalmasnak a felvonót. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított megfelelő jelentőséget a felvonóüzemeltetés terén kiemelkedő szaktekintély felvonószakértő véleményének és annak sem, hogy megállapításai közvetlenek és helyszíni

tapasztalatokon alapulnak.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Kiemelte, hogy a felperes a peres eljárás során nem bizonyította, hogy a garancia fenntartását, a felvonó üzemképessé nyilvánítását az eszközök cseréjének hiánya valóban kizárta volna. Abban az esetben, ha a felperes igazolta volna, hogy a fellebbezésben felsorolt alkatrészek cseréjének hiányában a garancia elvész, az erre alapított igény csak akkor lehet helytálló, ha azt is igazolta volna, hogy az eszközökben a csere óta eltelt években bekövetkezett volna olyan kár, amely garanciális kötelezettség körében került kijavításra, azonban ilyen kárról a felperes az eljárás során nem adott tájékoztatást. Azon időszakra vonatkozóan pedig - értelemszerűen arányosítva a garancia teljes időtartamához -, amelyre a garancia még fennáll, az alperes álláspontja szerint abban az esetben lett volna sikeresen érvényesíthető a felperes igénye, ha annak összecszerelését igazolja, azonban ilyen körben bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget.

A felperes által a fellebbezésében állított műszaki szükségsszerűség körében hangsúlyozta, hogy **K. H.** nem az elsőfokú bíróság által kirendelt, hanem kizárólag a felperes által megbízott magánszakértő volt, így véleménye kizárólag a felperes nyilatkozataként vehető figyelembe a per során. A közvetlen és helyszíni tapasztalatokon alapuló kijelentései ellenére **K. H.** a tárgyaláson tartott meghallgatáson nem emlékezett pontosan a helyszíni szemléi időpontjára sem, a vizsgálata kezdete a káreseményt követően fél évvel történt, ezért nem kijelenthető, hogy megállapításai közvetlen tapasztalásokon alapulnak. A perben kirendelt **N. P.** igazságügyi szakértő szintén tartott helyszíni vizsgálatot. Mindkét szakértő a kárhelyszínt jelentős időtartammal a káreseményt követően szemrevételezte. A perben kirendelt **N. P.** igazságügyi szakértő szakvéleménye nem volt homályos, hiányos, ellentmondásos, a szakértői kijelentésekkel ellentétes megállapításokat **D. Zs.** igazságügyi szakértő sem fogalmazott meg.

Fellebbezés hiányában az elsőfokú ítélet alperest marasztaló rendelkezései a Pp. 228. § (4) bekezdése értelmében első fokon jogerőre emelkedtek.

A felperes fellebbezése megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a feltárt adatok okszerű, a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt elveknek maradéktalanul megfelelő értékelésével helyesen állapította meg a tényállást, az arra alapított érdemi határozata helytálló, döntését a jogszabályok pontos megjelölésével, részletesen megindokolta, és a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú ítélet ténybeli és jogi okfejtésével is maradéktalanul egyetért.

A Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság döntésének indokait kizárólag a fellebbezésben foglaltakra tekintettel egészíti ki az alábbiakkal:

A polgári eljárásjogban érvényesülő peranyag szolgáltatási elvből, a bizonyítási kötelezettség és a bizonyítási teher szabályaiból következően jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása a felek kötelezettsége. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, valamint a bizonyítás sikertelenségének következménye e törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli [Pp. 3. § (3) bekezdése]. A bizonyítási kötelezettség általános szabálya [Pp. 164. § (1) bekezdése] alapján a perben az alperes tagadásával szemben a felperes a reá háruló bizonyítás ellenére nem bizonyította, hogy a garancia fenntartását, a felvonó üzemképessé nyilvánítását az eszközök cseréjének hiánya valóban kizárta volna.

A keresetben állított műszaki szükségsszerűség körében a vizsgálathoz szükséges szakértői vélemény

beszerzése az elsőfokú eljárásban a Pp. 177. §-a szerint megtörtént. A perben kirendelt **N. P.** igazságügyi szakértő a szakvéleményét a felperes által csatolt javítási és a biztonsági felülvizsgálat során keletkezett dokumentáció és a felperes által a pert megelőzően megbízott **K. H.** felvonószakértő szakvéleményének ismeretében, a helyszín vizsgálata alapján készítette el. Figyelemmel volt a rendelkezésre bocsátott **K.** karbantartási és szerviz utasítás előírásaira is, valamint külön kiemelte, hogy **K. H.** szakértő szerint sem volt szükséges a bejáráskori szemrevételezés szerint az acélsodrony kötélzet cseréje. Összevetette a **K. H.** szakértő által szükségesnek tartott munkákat - értékelve a **K.** karbantartási határértékeket is - a ... ajánlatával, és a fellebbezésben felsorolt alkatrészek tekintetében megállapította, hogy azokat nem volt szükségszerű cserélni a káresemény kapcsán, azok cseréjének szükségszerűsége az üzem szerinti használat miatt állt elő.

A bírói gyakorlat szerint nem mellőzhető a fél által csatolt úgynevezett magánszakértői vélemény értékelése, ha annak a megfelelő szakmai kompetenciára, illetőleg az alkalmazott szakmai módszerekre támaszkodó megállapításai alkalmasak lehetnek a perben beszerzett szakértői vélemény meggyengítésére.

A 2014. június 4-én tartott tárgyaláson sor került a perben kirendelt **N. P.** igazságügyi szakértő és a felperes által megbízott **K. H.** igazságügyi szakértő együttes meghallgatására a szakértői álláspontok ütköztetése érdekében. **N. P.** igazságügyi szakértő kifejtette, hogy a képek is azt igazolják, csak felszíni rozsdásodás következett be a kötélzeten, ami nem indokolta a cseréjét. Daruk és emelőszerkezetek a szabadban dolgoznak ilyen kötélzettel úgy, hogy azt folyamatosan csapadék éri. A perbeli esetben a havat és az esővizet rendszeresen beviszik a garázsba a gépjárművek. **K. H.** igazságügyi szakértő elismerte, hogy előírás lehet arra, hogy milyen páratartalom mellett lehet üzemeltetni a perbeli szerkezetet és erősebb korrózióvédelemmel látják el a kötélzetet, azonban ebből a szempontból vizsgálatot nem végzett, a kötélzetet kizárólag szemrevételezéssel vizsgálta, műszaki vizsgálatot sem végzett.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a perben kirendelt szakértő szakvéleménye kellően indokolt szakmai magyarázattal szolgált a felperesi kifogásokra, a felmerült szakkérdéseket szakvéleményében megfelelően megválaszolta, és álláspontját kellően meg is indokolta. Az így elkészített szakértői vélemény világos, ellentmondásmentes, aggálytalan és egyértelmű. A szakvélemény helyességét nyomatékosan erősíti, hogy a szakvéleménnyel szembeni aggálykeltésre alkalmas tényeket a felperes nem állított, ezeket alátámasztó bizonyítékokat nem csatolt.

A Pp. 182. § (2) bekezdésében foglalt feltételek hiányában az elsőfokú bíróság a szakértői vélemények megállapításait helyesen értékelve állapította meg, hogy az alperest a fellebbezésben felsorolt alkatrészek tekintetében kártérítési felelősség nem terheli.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - annak helyes indokai mellett - az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 239. §-a szerint irányadó 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint meghatározott, a kifejtett képviselői tevékenységgel arányban álló jogtanácsosi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pusztai Anita s.k.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő